

H. Medard 2-4-40

Maria meva: Ja tinc tots les cartes de Vilanova. Abany d'ahir  
vay rebre les primeres junt amb la d'en Jaume, i ahir l'altra amb el  
retrat del pare i el nen que em causà gran alegria. Podem estar  
ben tranquils. El pare es conserva bé, com has pogut veure i el nen  
està ben guapo i gran. Fan feu gràcies la carta de la Carme. Estan  
els pobres ben preocupats i segur que creuen que en passat no poca  
gana. Amb tot malgrat el seu oferiment jo estimo que no ens cal  
abusar. Ja és molt, neneta meva, contar avui amb una ajuda mate-  
rial en cas necessari. Escriv-los i els dir això que de moment liquidin  
300 francs i que ja esten arreglat per un gran temps.

¿'ha produït alegria, mocxeta meva, la carta de la  
tia, eh? Més te'n hauria causat al llegir so que jo et deia en la me-  
va del dinenge. Si, xateta meva, sembla segur que sortirem i aviat.  
Com et deia jo donaré alguna veu per tal de portar-te ací però sen-  
ze precipitacions que no li caben. Més; on vagis no interessa que siguis  
cap contracte per tres mesos com fan signar, no jo que això fos un entre-  
banc pel dia de la sortida. D'acord, no? Ja saps que el teu Pepe  
saps fer les coses ben fetes.

Estiguis tranquil·la en quan al meu estat de salut.  
Estic bé, ben bé. Si he pres el Pulmoerum (i no sé d'on has tret que  
ataca el cor) ha estat en sentit més aviat de previsió davant els forts  
catarros que s'han passat. Jo que semblava que l'havia pescat, als te-  
dis com miracle desapareguí la tos i sempre m'he trobat bé. Constipats  
potres m'he pescat un parell en tot l'hivern, els corrents, ja ho saps  
tu. No em requen pas gens els diuers de les potingues pel pit. Vivim  
en unes condicions ben dolentes; 250 tirs en un barracó i naturalment  
l'aire s'emborliss en xic i amb una toma de la medicina, no m'aixe-  
co amb el rogal que s'aireguen tots. Neneta meva, he resistit bé en  
l'aspecte de salut com en l'aspecte moral. Soc de bona fusta després de tot  
això ja ho saps i malgrat els ossos tot l'altre rutila bé. Ni mai



de cap, ni pitxo, ni estómac, ni pit. Tot el rellotge va ben normal.

Vens al Janne ja es bona senyal que consoquissin tras-  
lladar-lo a Lleida. Això es vigílies de sortida de la presó. Po-  
bre xicot!! A Lleida podran cuidar-lo com si fos a casa. Tote  
les setmanes en lo altre podia anar a veure! i per ell ja li  
semblaria gran cosa. M'ha alegrat molt la noticia aquesta. Ad-  
junt amb les lletres, per cada u'hi posaré unes per ell, però sense  
dir que venen d'ací França. No t'estranyis del silenci de  
Cervera, jo coneix el panyo. Ja en temps normal ningú escriu  
ni contestava res. No t'he dit mai que d'unas vacances a les  
altres, si no tenia de demanar res les passaven ellsi jo sense escriure?  
El principal es saber que estan bé, naturalment que alegra veure  
l'escriptura d'ells. Tu maxaca i naturalment la mare us  
pararia fins que escriu algú. A la mare li costa posar-se  
i es que es pensa que no en sap. Sejer però que aviat envianen  
el retrat que els hi demanara.

Bé, nemeta meua, ~~esperen~~ les noticias de fora que  
sejer seran bones. Les coses ja es van arreglant poquet a poquet i aviat  
ens tocara a nosaltres també. Si sortim allà on s'ajun poc ens co-  
tara trovar quelcom i en poqueta cosa ens aconformarem. Es tracte  
de resistir i cubrir les necessitat mes preumptories. Si, Maria  
meua, la felicitat ens aguarda i no es llunyana ja. En tinc  
tantes i tantes ganes de recomidar de nou la vida vorta tes!! Aul  
tu a la vora ja en senti invencible. Tu en dones trinus i alé  
per a lluiton. Sense tu tot els permissives d'aquest mor, lauriles  
caigut sobre meua.

Demà passat començaré a incloure les castes. Avin  
inclou la que has de donar curs perquè porta mes pressa.

Adi, sempre, sempre, somiant i fent els meus castells  
Abir vey escriure a en Bergés. Fq. ho tu. Tu escriu a en Martí.

Senne ben tes

Pere